

visse Betingelser; den Kontrol, der er indført, den Kontrol, som Overformynderiet i det Hele har at føre med Bergens Bestyrelse, kan under visse Betingelser bortfalde, nemlig efter at Registreringen er foretagen, eller efterat den længstlevende Egtfælles Angivelse er befunden rigtig; denne Garanti skal der ligge bagved, naar Kontrollen skal bortfalde. Der er endvidere sat den Betingelse, at Proklama, hvis det er udstedt, skal være udløben, eller at Kreditorerne skulle være tilfredsstillende. Naar det saa i Dvrigt befindes, at der blot er een myndig Arving, afgjør Skifteretten det Spørgsmaal, om Udlevering kan finde Sted. Finder Skifteretten efter det Skjøn, der er paalagt den, at Udleveringen kan finde Sted, saa er Følgen deraf, at de Umyndiges Børger fra Udleveringen af, i Modstrid med Lovforslagets øvrige Bestemmelser, handle paa egen Haand uden Kontrol af Overformynderen og, om man end maatte ikke tør benegte, at Overformynderen kan have den Pligt, saavidt muligt, at have Die med Bergens Handlinger i det udeliveredede Bo, er i alt Fald Overformynderens Tilsyn meget vanskeliggjort, om ikke skundom umuligt, naar man trækker ham tilbage og skyder Bergen frem til at handle selvstændigt og paa egen Haand. Denne Forringelse, denne Svækkelse af Statens Omsorg for de Umyndige, saaledes som denne nu er ordnet, ved, at Bergens Bestyrelse er kontrolleret, indtræder paa et Punkt, hvor der stilles særlige Forordninger til Bergens Nidhærd, Samvittighedsfuldhed og tildels til hans Indsigt. Det er paa dette Punkt, man vil trække Kontrollen tilbage, det er netop paa dette enkelte Punkt, man gjør en Forandring og svækker Omsorgen for de Umyndige, saaledes som den for Tiden er, og det er denne Svækkelse af Statens Tilsyn med Omsorgen for de Umyndige, som Mindretallet fravaader. Lovforslaget har ogsaa følt og erkjendt, at det heller ikke saadan uden videre gaar an; det har følt, at man ikke saaledes aldeles kan borttage Kontrollen, men at der maa gives visse Garantier foruden den ene, at det Offentlige veed, hvad der er, eller i alt Fald, hvad der var i Boet, da det blev registreret. Det være mig tilladt at føre disse Garantier frem for de Herrer. Den væsentligste, jeg antager i alt Fald, at det skal være den væsentlige, er, at naar det private Skifte, til hvilket Boet er overgaaet efter § 14, er sluttet, skulle de myndige Arvinger og de Umyndiges Børger indlevere et Dokument, som skal indeholde en Fortegnelse over Boets Indgjæld og Udgjæld, Beregning af Arvelødderne og Forklaring om, hvorledes Enhver for samme erholder Udlæg. Det er disse tre Ting, om hvilke Skifteretten erholder Kundskab, og om intet Andet. Det kan ikke nytte derimod at indvende, at Skifteretten kan erklære sig utilfreds dermed, naar den f. Ex. finder en paafaldende Uoverensstemmelse mellem enkelte Poster i dette Dokument og den Skifteretten fore-

liggende Registrering, og i saa Tilfælde forlange yderligere Oplysninger af de myndige Arvinger, thi det har den ingen Hjemmel til, og den kan ikke gennemføre en saadan Forordning overfor den Private. Den Private siger simpelthen Nei, henviser til Dokumentet, og derefter har Skifteretten alene paa Grundlag af Dokumentet at afgjøre, om Skiftet er behørigt eller ikke. Denne Afgjørelse træffer Skifteretten, og den kan kun komme til at angaa, om der i Dokumentet er optaget, hvad der skal optages ifølge Registreringsforetningen, om Arvedelingen er rigtig, og endvidere, som det hedder i § 77, om de Beløb, som skulle indgaa i Overformynderiet, ere afgivne til samme. Heri er der jo ganske vist en Kontrol med, hvad de Umyndige skulle have, men naar der nu befindes at være begaaet Urigtigheder? Naar der f. Ex. simpelthen er anvendt fælle Arvedelingsregler, hvad saa? Saa skulle de myndige Arvinger efter § 74 være solidarisk ansvarlige — hvad der ganske vist ikke betyder Meget, naar der kun er een myndig Arving — med Hensyn til Tilbageførelsen af, hvad de have oppebaaret. Men det vil være klart for de Herrer, at Sikkerheden for denne Tilbagebetaling i flere Tilfælde kan være meget ringe, uden at man behøver at forudsætte nogenformhelt Svig fra de myndige Arvingers Side. En Arving kan være den redeligste og hæderligste Mand af Verden, men han kan igjennem lang Tid have været trykket af en Gjælden, som han har glædet sig til at kunne betale med sin Arv, og diebliffelig efter Dokumentets Indlevering anvender han sin Arv til at betale Gjælden med, men Dagen efter dukker der nye Poster op, som gjøre ham ligesaa uvederhæftig som før. En anden Garanti ligger i, at Skiftet skal være sluttet inden en vis Tid; men deri ser jeg slet ingen Garanti; thi det kan tværtimod være til Boets Skade, at Arvingerne, for ikke ved at overstride Tidsfristen at komme i den Nødvendighed at skulle tilbagelevere Boet til offentlig Skiftebehandling, paaskynde Boets Opgjørelse paa en for dets Status uheldig Maade; de foretage f. Ex. en Realisation af Effekter, som ikke staa godt i Diebliffet, men de foretrække dog at realisere dem og derved undgaa at tilbagelevere Boet til Skifteretten paa Grund af, at Fristen er oversiddet, en Tilbagelevering, som ganske vist ikke er heldig for dem, thi den medfører, at Boet maa afholde samtlige de Skifteomkostninger, som skulde være afholdte, hvis det var forblevet under offentligt Skifte, og endvidere maa der betales Extraditionsgebyr, det er indtil Halvdelen af 1 pCt. af Bruttomassen. Det er de væsentlige Garantier, som Lovforslaget byder; der kan maatte nævnes endnu en, nemlig, at der er givet nogle strengere Proklama-Bestemmelser, som indeholdes i § 76, men det har dog neppe nogen væsentlig Betydning. For mig er det dernæst en ganske overordentlig væsentlig Antæ mod § 74, at den i betydelig Grad formindsker Statskassens Indtægt af